גליון כט • חשון תשפ"ז

לב העולם

דיבורי דעת ולב ממעמקי מעיינותיו הנפלאים של הנחל גובע

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מרבני הארגון
מחבר סדרת הספרים 'מטעמים' על התורה והמועדים

לבקוע את מסך העננים

בשבועות אלו, כאשר אנו קוראים בפרשיות השבוע על לידתם של עשיו וישמעאל, כדאי שנתעכב מעט על מהות שמם ועל התהליכים הנפשיים שהם מייצגים.

כולנו מכירים את הרגעים הללו: התעוררות פתאומית, דרשה מרגשת או קריאת רעיון תורני מסוים המביאות אותנו להתפלל מחדש ובהתלהבות יתירה על ישועה מסוימת לה אנו מייחלים מאוד. אולם בחלוף ימים מועטים, אותה התלהבות ראשונית מתפוגגת, עד שהיא נגוזה כליל.

מהו אותו גורם סמוי הפועל בנפשנו ומביא להרפיית הידיים?

כדי להבין זאת, עלינו לצלול אל סודם של 'עשיו' ו'ישמעאל' - ואל ה"עננים השחורים" שהם מטילים על עולם התפילה שלנו.

סַכֹּתָה בֶּעָנָן לָךְ

כאשר התורה מגלה את טעם קריאת שמו של ישמעאל: "כי שמע ה' אל עניך" (בראשית טז, יא), ומתרגם אונקלוס: "ארי קביל ה' בעותך" - קיבל ה' את תפילתך, הדבר מעורר תמיהה עמוקה. כיצד זה זכה ישמעאל, המוגדר כ"פרא אדם" ומוזכר כדמות שלילית, שדווקא שמו יישא על נס את המעלה הנשגבת של קבלת התפילה?

השאלה מתעצמת לנוכח מה שמובא בספר ליקוטי מוהר"ן (תורה טז) כי קיימים "עננים" רוחניים החוסמים את התפילות מלהעפיל למרומים, כדכתיב: "סַכֹּתָה בֶּעָנָן לָךְ מֵעֲבוֹר תְּפִלָּה" (איכה ג, מד). עננים אלו מיוחסים על פי רבי נחמן (שם), ל"קליפת עשיו" ו"קליפת ישמעאל".

אם כן, כיצד ייתכן ששמו של ישמעאל - מקפל בחובו את מהות קבלת התפילה, בשעה שכל עניינו הרוחני הוא לעכב ולמנוע את תפילותינו?

רבי נתן מברסלב פותח צוהר להבנת העניין, תוך ניתוח רוחני מעמיק של כוחות הנפש הפועלים בלב האדם.

מנגנון השחיקה השקט

בדרכה הנפלאה של עבודת התפילה ניצבות שתי מהמורות מרכזיות המונעות את האדם מלהתמיד בתפילתו: א. ייאוש המגיע מעשיו. ב. שאננות ישמעאלית.

א. מהמורת הניכור והספק (קליפת עשיו): כאשר האדם מתפלל ואינו רואה שינוי מוחשי באופק, מחלחלים אל לבו ספקות אמוניים: האם תפילתי בכלל נשמעת? שמא אינני ראוי לישועה? אולי הקטרוגים עלי רבים מכדי שאיענה? מחשבות אלו, המציגות את התפילה כפעולה חסרת תוחלת, יונקות מ"קליפת עשיו" - אותו מודל המבזה את הבכורה, מזלזל גם בעבודה הרוחנית ומכחיש את ערכה של פנייה זכה אל הבורא, בפרט מזו של האדם הפשוט.

ב. מהמורת השאננות המוקדמת (קליפת ישמעאל): מכשול זה מופיע דווקא לאחר שהאדם זוכה לראות סנונית ראשונה של ישועה או הקלה פורתא. באותו רגע מופיע הקול הפנימי ואומר: הנה, הבעיה כבר נפתרה בחלקה, מכאן ואילך הדברים יסתדרו מאליהם; אין עוד צורך להפציר ולהתייגע בתפילה. זוהי תמציתה של קליפת ישמעאל - "כי שמע ה' אל עניך". שימוש מעוות באמונת קיבול התפילות, כדי ליצור סיפוק מוקדם ושאננות המשביתה את ההמשכיות של ההבטה לשמיים. הנחמה החלקית הזו - הופכת, במלכודת דקה, לסיבה להרפיית מאמצי התמדת התפילה.

שני הכוחות הללו הם-הם ה"עננים" החוסמים את מעבר התפילה: האחד מייאש ומקרר, והשני מרגיע ומקפיא.

מילה ופריעה

כדי להתמודד עם אתגר כפול זה, אנו זקוקים לסודם הפנימי של מצוות מילה ופריעה: מילת הערלה היא כריתת העור העודף והסרתו המוחלטת, המסמלת את הכנעת קליפת עשיו - גדיעת הספקות, הסרת הקרירות והחזרת האמונה הבלתי-מתפשרת בכוחה של כל תפילה ותפילה, גם בחשכת ההמתנה.

ובמקביל אנו זקוקים גם למעשה הפריעה. משיכת הקרום הדק של העור, מסמל את הכנעת קליפת ישמעאל - פירוק השאננות המדומה, והבנה כי ישועה חלקית אינה סיבה לעצירה, אלא מקפצה להודאה על העבר ובקשה מחודשת על העתיד.

הלכה פסוקה היא במסכת שבת: "מל ולא פרע - כאילו לא מל". הנתק בין שתי הפעולות פוגם בשלמות המצווה. במישור העבודה הרוחנית, אם האדם יילחם רק נגד הייאוש, אך ייפול ברשת השאננות של ישמעאל - בסופו של דבר תגבר עליו קרירותו של עשיו, והוא יחדל מלהתפלל.

לכן אנו נדרשים לאחיזה כפולה: מחד, אמונה איתנה בעצם כוחה של התפילה גם כאשר הישועה משתהה; ומאידך, התעקשות שלא להסתפק בהישגים חלקיים או בהקלות זמניות.

יה"ר שנזכה לאחוז בשני קצוות חבל התפילה, ועל ידי כך נראה בהתקיימות משאלות לבנו לטובה ולרחמים, מתוך שלימות וישוב הדעת.

ההתחזקות מצד הס"א של הַמָּאם אל-המאמי ימ"ש

י"ט בתשרי התשפ"ז

השעה 9:21 בבוקר.

טיסה מס' FZ1073 של חברת 'פליי דובאי' עושה את דרכה בשלווה וברוגע מדובאי לארץ ישראל. על סיפונה יושבים למעלה ממאה וחמישים יהודים, תושבי הארץ.

בתא הטייס, יושב טייס משנה מוסלמי ממוצא עומאני שמבקש להביא חורבן נורא. הַמָּאם אל-המאמי ימ"ש בן העשרים ותשע, מתכונן להגשים את מזימתו הנתעבת.

אחרי הכנות חוזרות ונשנות שנמשכו במשך שנים, מגיעה לה סוף סוף שעת השי"ן. הַמָּאם הצורר, מתנפל על רעהו הקברניט, מכהו בראשו בעוצמה אדירה ומנסה להשבית אותו.

כעת, מספר שבועות אחרי המאורע, יודעים חוקריו לספר כי התכנון היה נורא ואיום. המחבל תכנן להטיס את המטוס האימתני במהירות ובזריזות עד שדה התעופה בלוד ושם לרסקו על אולם הנוסעים, ה' ישמור ויציל.

את המשך הסיפור כולנו יודעים:

המחבל שראה כי כלתה עליו הרעה וכי רעהו הקברניט נלחם בו בחירוף נפש, ניסה אחוז טירוף לרסק את המטוס כאן ועכשיו, וכך בתוך שלושים שניות - צללה ציפור הפלדה הענקית גובה אווירי עצום של 4,300 מטרים. בס"ד מופלאה, ברגע האחרון ממש, הצליח הקברניט ההודי לפתוח את דלת הקוקפיט, ובכך אִפשר לכמה מהנוסעים להיכנס פנימה ולהשתלט ברגע האחרון על המחבל. אם היו ממתינים שלושים שניות נוספות, המטוס כבר היה מתרסק על אחד מראשי ההרים, אי שם במדבר הגובל בין ערב הסעודית לירדן.

הנס כמובן אדיר ונורא. היהודים שהיו שם ניצלו ללא פגע. אין ספק כי האירוע המדהים הזה, התרחש גם עבורנו, יהודים שהיו באותה שעה באמצע הנענועים הקדושים.

כמובן שאפשר לקחת מהאירוע הזה - הרבה מאוד מסרים וחיזוקים. כאשר מעל לכל התובנות - מרחפת התחושה המתוקה והמרגיעה של 'אהבת עולם אהבתנו', "כאשר ישא האומן את היונק".

<<<

חברים יקרים! יש לי חשק להתעכב מעט על מה שעבר על השהיד העומאני רגע אחרי שניסה לנפץ את ראשו של הטייס לידו. המחבל המדובר - תיכנן השתלטות מהירה והגעה זריזה לנתב"ג, שם רצה להגשים את משאלתו המטורפת.

היה מתבקש שכאשר יראה ויחוש את ההתנגדות הפיזית הקשה של הטייס לידו, ייכנע אותו הַמָּאם אל-המאמי הארור, ויתייאש מזממו. הרי הכלל אומר: או הכל או כלום. אבל הוא התגבר ולא איבד את עשתונותיו, בתוך רגע כמימרא - קיבל "התחזקות" מצד הס"א, והחליט שלפחות ירסק את המטוס כאן ועכשיו. אם לא אסון ענק ועולמי עם מאות רבות של הרוגים ח"ו בנתב"ג - לפחות ירוויח להיות 'שהיד' קטן יותר שהפיל מטוס דובאי מלא ביהודים אל המדבר הירדני.

והוא כמעט הצליח, לולא ה' עזרתה לנו.

• • •

מאויבי תחכמני.

בימים אלו אנו מחליפים את השעון, לשעון חורף.

שעת רחמים ועת רצון של 'חצות' פורשת את כנפיה על יושבי הארץ כבר בסביבות אחת עשרה וחצי בלילה.

רבים מאיתנו, בחורי ישיבות בוודאי וגם אברכים לרוב, עוד נמצאים בשיא מרצם בשעה זו. הרי הערב רק מתחיל אז.

צדיקי יסודי עולם הלא הם רבי שמעון בר יוחאי, ולאחריו האריז"ל, הבעש"ט ושאר הצדיקים הגדולים גילו לנו ברחמיהם, כל אחד על פי דרכו את סוד מעלת חצות הלילה, ומה שאפשר לזכות כאשר מנצלים את ההזדמנות כראוי.

בהמשך, לקראת סוף הדורות, האיר והזריח לנו הקב"ה את אורו של רבינו הקדוש שגילה באופן בהיר וחד כי חצות אינה רק מעלה אלא בריח תיכון בעבודת השם, וכפי שהתבטא בפירוש: "עִקַּר עֲבוֹדַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא: בַּחֹרֶף - לִזְהֹר לָקוּם בַּחֲצוֹת לַיְלָה, וּבַקַּיִץ - בְּעֵת שֶׁהַלַּיְלָה קְצָרָה מְאֹד, פָּחוֹת מִשֵּׁשׁ שָׁעוֹת, שֶׁאָז אֵין עוֹמְדִין בַּחֲצוֹת - אָז יִזְהַר לַעֲמֹד בַּבֹּקֶר הַשְּׁכֵּם, כַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר" (שיחות הר"ן סימן ש"א).

בעבודת השם ישנם אין סוף דרכים, דרגות ומעלות, אולם אחד היסודות העיקריים כפי שמגלה רבי נחמן מברסלב, היא קימת חצות.

גם אחרי שמאמינים בקדושתה של שעת חצות, עדיין מקוננת בלב - חלישות דעת נוכחת ובועטת. ניתן לשגות ולחשוב כי "חצות" הכוונה היא אך ורק ליהודי שעולה על יצועו כבר בשעה שבע בערב, ישן במשך כחמש שעות ואז קם רענן וטוב. מתארגן ויורד בלט אל ההסעה שממתינה מתחת לבניין, שם יחכו לו שאר חבריו ה"עובדים", איתם יבלה את הלילה בתורה והתבודדות עד שיאיר השחר. לכן נראה כי בסדר יום רגיל כמו שלנו, אברכים ובחורים הנמצאים במסגרות ממסדיות - אין מקום למשאלה הזו, הרי אנו לומדים בכולל הלכה במשך היום, לומדים בכולל ערב, או בסדר שלישי בישיבה, ואיככה נזכה לחצות הקדוש הזה.

אולם האמת היא שאותו צדיק שגילה והאיר כל כך את עבודת קימת חצות, גילה והאיר בנו גם את דרך ההתחזקות האמיתית והמתוקה כל כך.

ולכן, גם אם בליבנו מקוננת משאלה טהורה לקיים 'חצות' בהידור רב, עם שינה מוקדמת וניצול מירבי של אותן שעות טמירות ונעלמות, נדע להחזיק מתוך שמחה והתרגשות רבה, בכל 'חתיכת' חצות סמלית שמושלכת לעברנו.

ממילא, כאשר נסיים את סדר שלישי בישיבה, נייקר בכל מחיר את אמירת תיקון חצות ולו רק את מזמור "על נהרות בבל" מתוך סידור בפאתי אוצר הספרים.

בשם אותה אמונת אמת במעלת העצה, נתרגש לגמרי מכל דקת התבודדות הנאמרת בשעת רחמים ועת רצון - רגע לפני השינה, עם פיג'מה על גופנו ותכנון קניות המחר במוחנו.

• • •

אם הטייס הרשע ידע לתמרן ברגע של תסכול ולחטוף כל "הישג" שרק התאפשר לו כדי למלא את מזימתו, קל וחומר שאנו, בניו של מקום, נדע לתמרן ולהתחזק בכל מצב.

גם אם היצר מנסה להפיל אותנו בטענת "הכל או כלום", ומנסה לשכנע אותנו שאם לא קמנו רעננים באמצע הלילה אחרי שנת ערב מוקדמת - הרי שאיבדנו את מעלת חצות, אנו מחויבים להשיב לו מלחמה: לתפוס את המצוי והקיים, ולחטוף כל הזדמנות להקים את השכינה, באותה שעת רחמים ועת רצון.

כי בסופו של דבר, כל מזמור תהילים, דיבור של התבודדות, וכל געגוע קטן לה' בתוך חשיכת הלילה, בוקעים רקיעים, מעוררים רחמי שמים מרובים, ומקרבים אותנו אל אבינו שבשמים.

יוֹמָם יְצַוֶּה ה' חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי.

מה חדש בקו אגדלך?

אפשרות לשמירת סימניות בקו "אגדלך": מערכת הקו מאפשרת שמירת קטעי שמע מועדפים עד ל-9 סימניות שונות. במהלך ההאזנה לשיעור או לקובץ, בלחיצה על המקש 7, ניתן למספר את הסימנייה ולשומרה. על מנת לחזור אל הסימנייה בכל עת (גם אם אינה ההאזנה האחרונה), יש להקיש 54 בתפריט הראשי. הקשה זו תביא אתכם אל תפריט הסימניות, ממנו תוכלו לבחור ולשמוע את הקטע המבוקש.

מעבר לקו "כרטיסי יחדיו": ניתן לעבור ישירות לקו "כרטיסי יחדיו" דרך שלוחה 3 < 9, על מנת להתעדכן בעסקים החדשים המעניקים הנחות והטבות מיוחדות. במידה וטרם קיבלתם את הכרטיס, תוכלו להשאיר הודעה במערכת, וכרטיס ההנחות ישלח אליכם בעזרת השם.

"הרגע הזה": הארה יומית מטלטלת ומרתקת, מוגשת בשפה בהירה ומיוחדת, על פי הדף יומי בליקוטי הלכות, מאת הר"ר שלום כהן. מומלץ מאוד!! רב שמע!!

מערך השידוכים מבית אגדלך

הננו להודיע לכלל משפחות האברכים הע"י
כי ארגון אגדלך מפעיל מערך שידוכים
ע"י שדכנית ותיקה ומנוסה
העוסקת בהתאמת שידוכים לציבור בני התורה הספרדים
המקורבים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א
לרישום ובירורים: 0527140321

אברך / בחור יקר!
מבקש פנימיות? מחפש קרבת ה'?
מקומך איתנו!
ליצירת קשר והתחברות לחבורות בפריסה ארצית, פנה כבר היום לראשי מערך החבורות

לאברכים:
הר"ר יצחק אנקווה שליט"א
0548421293

לבחורים:
הר"ר יוסף חיים אבאי שליט"א
0533135370

אגדלך
ליצירת קשר
עם מזכירות אגדלך:
052-714-0454
לקבלת העלון באימייל,
יש לשלוח בקשה לכתובת:
agadelha148@gmail.com

טיסת "אגדלך"

בית הוראה

כנס הכנה לראש השנה

מתחם הלינה והארוחות באומן

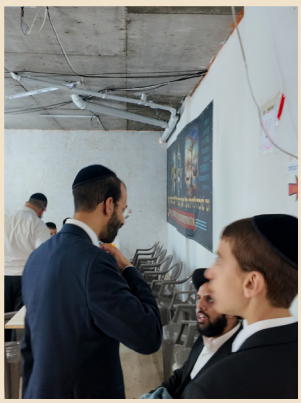

הילולת רבינו ביום ח"י תשרי, התקיימה בחבורות 'אגדלך' בכל רחבי הארץ, כאשר השנה השתתפו מאות אברכים ב-ח"י הילולות שהתקיימו בערים: חריש, עכו, ביתר עילית, אשדוד, בית שמש, הר יונה, בני ברק, צפת, עמנואל וירושלים

מתחם 'אגדלך' קיבוץ מירון התשפ"ז

מאמר ט"ז בסדרה

האם יש הבדל בין התבודדות של גברים להתבודדות של נשים?

לפי דברי רבינו, גברים צריכים להגיע לשעה רצופה של התבודדות יומית וזה תיקון הנפש עצום. נשים יכולות לשוחח עם השם מתי שהן רוצות. אם הן גם רוצות להקדיש זמן מיוחד וקבוע להתבודדות יומית, זה בוודאי דבר גדול.

הצד השווה בהתבודדות של נשים וגברים הוא שהכי חשובה הקביעות, דהיינו השאיפה להגיע למפגש יום יומי עם ה'. בין אם זה 5 דקות או יותר. העיקר שיהיה קבוע.

חשוב לציין שלא תמיד אפשר לקנות את ההתמדה הזאת מיד ואין מה להתייאש אם לפעמים זה הולך ולפעמים זה לא הולך. העיקר שאנחנו בעניין ומנסים. בסוף זה יתפש. מה שיכול לעזור להתמדה זה גם לקבוע מראש פרק זמן ריאלי. פרק זמן שנוח לי איתו ונוח לי להתמיד בו ולא מכביד.

בדבר אחד, כאמור, יש הבדל - גברים צריכים להשתדל ולשאוף להגיע לשעה יומית רצופה של התבודדות וזוהי שלמות התיקון שרבינו מדבר עליו בהתבודדות. נשים אינן זקוקות לתיקון הזה ואין הכרח לשאוף ולהגיע דווקא לשעה שלמה, אלא כל אחת מקדישה זמן להתבודדות לפי הרצון, הכוחות והיכולת.

האם יש מפתח שתמיד פותח את הלב והשפתיים?

לפני הכול צריך לזכור שהכי חשוב זה הקביעות, שאני זוכה להביא את עצמי שוב ושוב לשבת מול השם כדי להתחבר אליו, גם אם אני מצליח להתבטא במילים וגם אם לא. העיקר שאני קובע פגישה ומגיע אליה.

לגבי מפתח ש"תמיד פותח את הלב והשפתיים - אין "פטנטים" בהתבודדות וזה דווקא אחד הדברים המיוחדים בהתבודדות, שאין לה תכנית ושיטה מוגדרת מראש. כל פעם קורה משהו אחר, וזה מה שיפה ומיוחד בזה. ההתחדשות.

בכל אופן, אם הפה או הלב נסגרים, צריך לדעת שזה לא קורה במקרה. זה יכול להיות איתות פנימי שמאותת לנו לחפש ערוץ חדש של תקשורת. להתבונן פנימה ולחפש מה כן יפתח את הפה ואת הלב, מה הנושא שנוגע לליבי כעת, מה המילים המתאימות, לאן הלב רוצה לקחת אותי? כשימצא החיבור הנכון, יפתח הלב ואתו גם הפה. עד אז, גם הישיבה מול ה' ללא מילים ואפילו בלב סגור, גם היא חלק מהקשר שנבנה בינינו לבינו.

איך זוכים להתחדש בהתבודדות?

לפניכם כמה רעיונות יצירתיים איך להתחדש בהתבודדות. לחלקם יש מקור בדברי רבינו ורבי נתן, חלקם שמעתי במשך השנים מכל מיני יהודים מתוקים או התחדשו לי בעצמי. אתם מוזמנים להוסיף רעיונות יצירתיים משלכם.

1. התחדשות גדולה אפשר לקבל מהתורה. לימוד לפני התבודדות יכול לעורר מחשבות ורגשות חדשים, בפרט לימוד על נושא ההתבודדות. מומלץ להעזר בספר "השתפכות הנפש" שמרכז בסעיפים קצרים את כל דברי רבינו ורבי נתן על התבודדות. אפשר ללמוד כל פעם סעיף אחד ולקבל זווית חדשה על ההתבודדות.
2. הרבה חסידי ברסלב היו נוהגים ללמוד יחד ולאחר מכן לצאת יחד למקום ההתבודדות ושם להתפזר בשטח. הלימוד המשותף והקביעה לצאת יחד נותנת הרבה התעוררות ומחזקת את המחויבות. אם אי אפשר כל יום, אפשר לנסות לקבוע לימוד ויציאה יחד עם חבר פעם בשבוע או פעם בחודש.
3. אפשר "לעשות מתורות תפילות" כלשון רבינו (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' תורה כ"ה): "גם טוב לעשות מהתורה תפילה, דהיינו כשלומד או שומע איזה מאמר תורה מצדיק האמת, אזי יעשה מזה תפילה, דהיינו לבקש ולהתחנן לפניו יתברך על כל מה שנאמר שם באותו המאמר, מתי יזכה גם הוא לבוא לכל זה וכמה הוא רחוק מזה, ויבקש מאיתו יתברך, שיזכהו לבוא לכל הנאמר שם באותו המאמר".
4. דוגמא נפלאה ל"איך לעשות מתורות תפילות" הוא הספר "ליקוטי תפילות". כולו תפילות המבוססות על דברי רבינו בליקוטי מוהר"ן. אפשר להשתמש ב"ליקוטי תפילות" כהתחלה להתבודדות ומשם לעבור לשיחה אישית.
5. לפעמים שינוי מקום או צורת התבודדות יכולים לרענן ולחדש את ההתבודדות. מי שרגיל להתבודד בבית יכול לנסות להתבודד בטבע. מי שרגיל להתבודד בישיבה יכול לנסות להתבודד בהליכה וכדומה. אפשר לעבור לחדר אחר, לנוף אחר, לכיסא אחר, אפשר לנסות להתבודד בבית כנסת או בבית מדרש. אפשר לנסות להתבודד בין אנשים, אפילו תוך כדי קניות או פעולה אחרת (כמובן באופן שלא ירגישו). אפשר ללכת ברחוב ולשים אזניות כאילו אני מדבר במכשיר הנייד. כולם כבר מדברים לתוך מכשירים. מי יודע שאני בשיחה עם בורא עולם?
6. גם שינוי הזמן יכול להביא התעוררות והתחדשות. למשל מי שרגיל להתבודד ביום יכול לנסות להתבודד בלילה, אפילו פעם בשבוע או פעם בחודש.
7. אפשר להחליט ולנסות לדבר רק על דברים שלא דיברתי עליהם אף פעם. יש הפתעות.
8. אפשר לייחד את ההתבודדות לישועת אחרים ולומר: אני מקדיש את ההתבודדות שלי עבור זיווג הגון לפלוני, רפואה, הצלחה, שלום בית, עילוי נשמת וכדומה. כאשר קושרים את המצווה שאנחנו עושים לטובתו של הזולת אנחנו מרוויחים שני דברים: הכל הופך לחסד ועוצמת התפילה גדלה מאד. ובנוסף, עכשיו זה לא רק אני עם עצמי. יש עוד מישהו בתמונה שירוויח מהסיפור. וזה מחזק את האחריות והמחויבות שלי.
9. אפשר להבטיח לעצמי פרס כלשהו שהייתי רוצה לתת לעצמי, אם אתמיד בהתבודדות יומית במשך תקופה מסוימת, למשל ארבעים יום. רבי נתן אמר שמי שיתמיד בהתבודדות ארבעים יום בוודאי יראה שינוי לטובה.
10. לומר תודה למפרע בפרטי פרטים על ישועה שאני מצפה לה כאילו כבר נושעתי.
11. לנהל דו שיח עם ה'. לדבר עם ה' ולענות במקומו מה שנראה לי שהיה משיב (סגנון כזה אנחנו מוצאים בתפילת "תיקון חצות" שבו מופיעה תפילה שלמה בצורת דו שיח: "אליך דודי נפשי אשא, איך אשת נעורים היא גרושה. מאז הייתי על ליבך חרושה, ועתה המלכת אשת זנונים" והקדוש ברוך הוא עונה: "ביתי אל תפחדי כי עוד אזכרך ומארץ רחוקה אקבץ פזורך. עוד אבנך ונבנית ביופייך והדרך וגם אמנם את אחותי" וכו').
12. אפשר להתפלל על השם. לאחל לו שנה טובה ונחת מבניו. להשתתף בצערו על מצב העולם שלו.
13. אפשר להתפלל על עצמי בגוף נסתר. לדבר על עצמי כ"הוא" ולא כ"אני".
14. אפשר להתפלל על עצמי בתור אבא או אמא שלי, בתור אשתי, בתור ילדיי.
15. אפשר להתפלל על עצמי בהווה בתור הילד שהייתי בגילים שונים.
16. אפשר להתפלל על עצמי בהווה בתור המבוגר או הזקן שאני משער שאהיה.
17. אפשר לדבר בשפה אחרת משפת האם שלי.
18. כל מה שאתה רוצה לומר, נסה לומר רק בשירה, בניגון.
19. נסה לדבר רק בחרוזים.

בכל לילה הלכתי למקלט והתחלתי במלאכת הפינוי, היו שם אבנים וסלעים ומלא שלוליות מים. לילה לילה, בין השעה 23:00 ל-02:00 - עבדתי בפינוי הפסולת והאבק, שנראה היה שלא יגמרו לעולם

סיפורו התקרבותו המרתק של הרה"ג ר' דוד יהושע בורק, מחשובי תלמידי החכמים בעיר אשדוד

שארית יוסף. בבחרותי, לפני למעלה מארבעים שנה - זכיתי ליצוק מים על ידיו של ראש הישיבה רבי ניסים טולדנו זצ"ל. השהות במחיצתו זכורה לי היטב, ובכלל, השנים המתוקות בהם למדתי בישיבה הגדולה "שארית יוסף" בעיר באר-יעקב צרובות בתודעתי כשנים מלאות בהתעמקות בתורה הקדושה מתוך נעימות מיוחדת. לצד לימוד העיון אותו כה אהבתי, מאז ועד היום, חשתי משיכה רבה למשנתו הייחודית של רבי אליהו דסלר זצ"ל. ההגדרות המדויקות שלו כלפי המעברים וסערות הנפש העולים ובאים על כל אחד מנשמות ישראל - ריתקו אותי, עד שחשתי בבחינה מסוימת שהרב דסלר - נהפך למורה הדרך הרוחני שלי.

לאחר מספר שנים, נישאתי לרעייתי בשעה טובה ועברנו להתגורר בעיר אשדוד. כעבור תקופה לא ארוכה של שקידה בתורה הקדושה, התמניתי לעמוד בראשות כולל לאברכים מצוינים באחת השכונות באשדוד רבתי. הזכות הזו להרביץ תורה לעדרים - היא אדירה מאין כמותה. את יומי מילאתי בהספקים גדולים של לימוד מתוך עיון גדול והשקעה רבה באברכים.

הצעה מהשכן. יום אחד, ביציאת מבניין מגוריי, פתחתי בשיחה נימוסית עם שכני, דרכנו התארכה ושוחחנו מעניין לעניין בעבודת השם. כתלמיד נאמן של רבי נחמן מברסלב, הוא הוציא לפתע ספר קטן מתיקו והציע לי לקחת. הסביר לי שזהו אחד מספריו המיוחדים של רבי נחמן וכדאי שאקרא בו, "זה יתן לך חיות בכל ה'עבודת השם' שלך" הפטיר בביטחון. אני מייד סירבתי בנימוס, הבהרתי לו שאיני 'ברסלב', ואף הוספתי "אולי הספרים הללו טובים עבורך, אבל לי יש את דרך המוסר, תודה רבה".

ההצעות שלו חזרו ונשנו במשך הזמן, ובכל פעם מחדש עמדתי מולו כחומה בצורה. פעם אחת, כאשר שוב מיאנתי להצעתו, הוא אמר לי: "תראה, אני לא יכול להכריח אותך לפתוח ספר שהינך חושב שאינו נצרך עבורך. לדעתי, בספר הזה תוכל למצוא דרך ערבה ומתוקה בעבודת השם שעוד לא טעמת מעולם. ולכן אני מציע לך לשאול את הקב"ה מה הוא אומר על הרעיון הזה.

הבטתי בו בתמהון ובפליאה, אך הוא לא התבלבל, הסביר לי שכדאי שאפנה לקב"ה ואומר לו: רבש"ע, אני רוצה להתקרב אליך בכל הכוח, אולי ספרי ברסלב יעזרו לי בכך?

מאה תפילות. משום מה, שמעתי בקולו. איני יודע עד היום למה. דבריו הפשוטים והכנים - נכנסו ללבי, וככה, בלי אורות וללא שום התרגשות מיוחדת, התחלתי בתמימות להוסיף תפילה קצרה בסוף שמונה עשרה: בורא עולם, אני מבקש ממך שתוליך אותי בדרך האמת, ואם אכן יש לברסלב עצות חזקות לתת לי, אנא פתח לי את הלב לקבל ולשמוע.

כך התפללי בערך כשלושה חודשים. אחרי כמעט מאה תפילות כאלו, הרגשתי יותר בטוח למשש את הספרים שהוא הציע לי.

למעשה, המפגש הראשון שלי עם רבינו לא התחיל באורות, קולות וברקים. ממש לא. ניגשתי לספר מתוך חישוב מתמטי פשוט. 1. ספרי ברסלב מחזקים אנשים רבים - אין ספק בכך. 2. ישנו גם יהודי שמציע לי השכם והערב - לקרוא בהם. 3. התפללתי על כך להשם מתוך נקודה של אמת, לא יום וגם לא חודשיים.

שלושת הנתונים הללו הבהירו לי שכדאי לתהות על קנקנו של המחבר ודרכו הייחודית - לראשונה בחיי.

"אסור לשמור את כל הסודות לעצמינו"
הרה"ג ר' דוד יהושע בורק שליט"א במסירת שיעור

בדקתי אלו ספרים קיימים בספריית ברסלב, והחלטתי שאקרא קודם על חייו של רבי נחמן ועל משנתו. מתי נולד ומה רצה להשיג בארץ ישראל, למה ביקש להיקבר באומן ומה הסיפור של הקיבוץ אצלו בר"ה. שלפתי ספר חיי מוהר"ן והתחלתי לעבור עליו סעיף אחרי סעיף. איני יודע כיצד ריחם עליי השי"ת, אבל כאשר גמעתי דף ועוד דף, הרגשתי שהלב שלי פשוט מתחיל להתחמם מבפנים. משהו שאי אפשר להסביר בשכל אנושי.

כל הדרכים - קודש. קראתי את כל הספר, בלי הקדמות ובלי דעות קדומות, עד כמה שניתן. והתגובה הנפשית לא איחרה לבוא. משהו זז בתוכי, ואמרתי לעצמי: אי אפשר להישאר אדיש. מי שפתח חיי מוהר"ן, יודע שיש שם פרק שלם, דיבורים מרבינו על מעלת ההתבודדות. קראתי את כל הפרק הזה, ומיד רציתי לקיים אף אני את העצה הקדושה הזו. כאשר התחלתי להתבודד, הבנתי כבר מה התכוון השכן הנזכר. כן, אפשר לזכות בעולם הזה, למתיקות ולקרבת השם שאין בנמצא. כל הדרכים - קודש, אבל התבודדות, זו עצה שמוליכה את האדם למסע מטלטל ועמוק מול השם, יותר מהכל.

לאחר שסיימתי את הספר כולו, ניגשתי לספר "עלים לתרופה", שם מובאים מאות מכתבים מרבי נתן שנכתבו לבנו רבי יצחק. קראתי באיטיות מכתב אחרי מכתב, וזה כבר "שרף" אותי לגמרי. לא יאומן כי יסופר. איך אבא מצליח לחזק את בנו מול כל המשברים שעברו עליו, בכאלו דיבורים המחיים את הנפש. אמת כזו ישרה, שלא מנסה לייפות את החיים בכוח. רבי נתן מסביר לבנו פעמים אין סוף, כיצד העולם הזה מלא בייסורים. אולם מצד שני מרעיף עליו טללי שמחה וחדווה באופן לא רגיל. מי שקרא יודע מה הכוונה.

ספר חתום. בהמשך כבר פתחתי ליקוטי מוהר"ן, אבל אז הרגשתי שהספר הזה סגור וחתום לפניי. לא הצלחתי להבין את המושגים ולא הכרתי בכלל את הסגנון של התורות. אולם לאחר שכבר טעמתי את ערבות משנתו של רבינו, לא אמרתי נואש, קראתי שורה ועוד שורה, עד שלאט לאט, משהו בלב ובמוח - נפתח. היום, כאשר התורות כבר מאירים כל כך, זיכני ה' למסור שיעורים בליקוטי מוהר"ן במספר מקומות בארץ, ורואים את הצימאון של הנשמות, אנשים כל כך צמאים לדיבורים שיתנו להם כוח לעבור בבטחה את גליי הים הסוערים של החיים, ולרבינו יש ארגז רוחני של כלים הכי מתקדמים - כדי לסייע ולעזור לכל מי שרק יבחר לבקש עזרה.

מניעות. לציבור התורני שחי סביבי, היה מאוד קשה את ההתקרבות שלי לרבינו. הקשו עליי קושיות ותמיהות, וגם הוכחות על כך שהיו רבנים שלא הסכימו עם הדרך הזו, אבל אני בכלל לא באתי איתם בדברים. הרגשתי שקיבלתי את החיים במתנה, ומה יש לי לדבר ולהסביר.

צריך להבין שבתקופה ההיא, ברסלב לא הייתה נחלתם של רבים וטובים מכל גווני הציבור כמו בשנים האחרונות. בשנים ההם, חשבו באמת ובאמונה שברסלב זו חבורה של פרושים ומשוגעים. לכן כאשר ראו בשכונה איך ראש כולל מכובד - מוצא נחמה מרגשת בספרי ברסלב, זה

מהובדת
עדכונים ❖ שיעורים ❖ חיזוקים ❖ ראיונות וסיפורים אישיים
כל מה שחשוב לך ולנשמה
קו אגדלך לנשים:
02-313-10-63

ממש קומם את כולם נגדי. אני נזכר כיצד ניגש אלי דמות מאוד מכובדת באשדוד, וממש דחק בי לעזוב את הדרך החדשה אותה גיליתי. אמרתי לו בכבוד מהול בכאב: יראה כבודו, וכי התרתי איזו עגונה שלא כדין? החילותי לאכול מאכלות אסורות? התחלתי לזלזל בתורה? להיפך, אני רק לומד וממתפלל יותר טוב, החיבור שלי להשם נהפך לנוכח כל כך. על מה בכלל מדברים כאן.

הוא הקשיב לדבריי ואמר: "כן, אבל מה יהיה עם הילדים...?". הסברתי לו שאני לא הולך לרקוד ברחובות ושהילדים רק מקבלים תוכן עשיר ועצות שיתנו להם כוח לעבור בשלום את העולם הזה. ב"ה ילדיי למדו במוסדות הטובים ביותר באשדוד, נכנסו לישיבות מצוינות, הקימו בתים טובים בלי עין הרע, ומנהלים חיים נורמליים ונעימים יחד עם הליכה בדרכו הייחודית של רבינו. צריך להבין שרבינו הוא לא חס וחלילה ה"בעיה", רבינו הוא הפתרון.

ישוב הדעת. במקביל חשוב לשמור על קדושת הצמצום. רבינו הוא אור אין סוף, אבל אם לא נצמצם אותו כראוי - אפשר לשבור את הכלים וזה לא כדאי בכלל. הכל צריך להיות בישוב הדעת, בהכנעה ובענווה, לא לקרוא תיגר על הבארות מהם שתינו, אדרבה, להתנהג במשנה דרך ארץ ובכבוד גדול, כי זו דרכה האמיתית של ברסלב.

בית כנסת ברסלב. לאחר תקופה, כאשר התחלתי למסור שיעורים בתורת רבינו וראיתי את הצימאון העצום, הבנתי שחייבים לעשות מעשה. מוכרחים להקים בית כנסת, שם נוכל להתפלל ביחד, ולעבוד את השם באין מפריע. ידעתי שההיענות תהיה גדולה, אבל לא היה לי מושג מהיכן נשיג שטח ומבנה. לא חיכיתי שיפול לי בניין מהשמיים וכאשר מצאתי הזדמנות לקבל מקלט באחד הבנינים לצורך פעילות בית הכנסת, נכנסתי מיד לפעולה. הלכתי למקלט בכל לילה והתחלתי במלאכת הפינוי, היו שם אבנים וסלעים ומלא שלוליות מים. לילה לילה, בין השעה 23:00 ל-02:00, עבדתי בפינוי הפסולת והאבק שנראה היה שלא יגמר לעולם. כאשר המקלט התרוקן, התחלתי לאסוף ריהוט. ממקום אחד לקחתי שולחן ומשם כמה כסאות. התחלנו מאפס ממש. לאחר מכן לקחנו חשמל מאחד השכנים, ומים הבאנו בחביות. אפילו שירותים לא היה ומי מדבר על ריצוף...

זו הייתה מסירות נפש ממש, אבל הכל היה שווה. לאחר מספר שנים - פניתי לאיש עסקים נכבד באשדוד ואמרתי לו בלי להתבלבל: אתה הרי מבין ב'ביזנס', עשית כמה עסקים טובים בחיים, אבל תגיד, מה ישאר לך לעולם הבא? לא היית רוצה לקנות 'מנייה' שתניב לך רווחים רוחניים לנצח נצחים?

הוא הבין את העניין ומיד קיבל על עצמו לשפץ מכספו את בית הכנסת. היום בית הכנסת שלנו מאובזר ומפואר בזכותו, בזכות ההשקעה החכמה שלו.

לגלות את הסגולה. לסיום, אני רוצה לבקש מכל מי שיקרא את השורות הללו: אברך יקר! קיבלת מתנה מהקדוש ברוך הוא והתקרבת לרבינו? תעביר את הטוב הזה גם לאחרים, ובעיקר - לילדים שלנו. שגם הם יזכו להיות מחוברים. רבינו אמר באחת התורות: "בְּוַדַּאי הַיֹּשֶׁר לְגַלּוֹת הַסְּגֻלָּה לְעַם סְגֻלָּה" (ליקו"מ, כא). אסור לשמור את כל הסודות לעצמינו, יפוצו מעיינותיך חוצה.

רעותא דלבא

דיבורים נלבבים בענייני דיומא
הרה"ח ר' **שמעון מנשה רביע** שליט"א מרבני הארגון

חתן בראשית - התחדשות בתורה לכל השנה

ב"ה זכינו לפני מספר שבועות, ביום שמחת תורה, לסיים את התורה ולהתחיל מחדש. כידוע שיש שני חתנים: חתן תורה שמסיים את התורה, וחתן בראשית שמתחיל את התורה מחדש.

והנה כעת, אנו נמצאים בתוך ג' חודשים הראשונים של השנה, ת'שרי ח'שוון כ'סלו שהם ר"ת חת"ך, השם של הפרנסה. וכן בראשי'ת נ'ח לך ל'ך ס"ת השם הזה, שע"י שקובע עצמו בלימוד התורה מחדש - זוכה לפתוח שערי הפרנסה ולכל טוב, והכל הולך אחר ההתחלה.

על ידי התחדשות בלימוד התורה, אפשר לזכות לאור הגנוז בו ברא הקב"ה את העולם, וכמו שכתב רש"י בפרשת בראשית, שבתחילה נברא אור הגנוז, וראה הקב"ה שאינו ראוי לעולם - עמד וגנזו, והיכן גנזו? בתורה הקדושה. והנה כעת מגיעים הלילות הארוכים של החורף בהם אפשר לכסוף וללמוד ללא הפסקה בלי שום מונע.

ממילא זה הזמן שלנו להתחיל את התורה מחדש, להגות בכל הספרים הקדושים ובפרט כדאי לתת את הדעת על מעלת קריאת שניים מקרא ואחת תרגום, להשלים קריאתו עם הציבור. וראוי שבמשך כל השבוע יקרא חלק מהשמו"ת, כדי שיוכל להגיע לשבת עם כל הפרשה, שלפעמים שמשאיר את הקריאה ליום שישי, יצא שכרו בהפסדו שטרוד מאוד, ולא מספיק לקרוא שמו"ת ביום שישי. וראוי ללמוד גם הרש"י כמ"ש בשו"ע "וירא שמים יקרא תרגום וגם פירוש רש"י".

כמו כן בשאר הלימודים, להתחזק בלימודים הקבועים של שו"ע ופוסקי דורנו, וכך קובע על יד ירבה. וכמובן בלימוד הגמרא, להתחזק בלימוד העיון והבקיאות ועל כל פנים הדף היומי ובלימוד משניות, וכידוע שרביז"ל אמר שאפילו מי שנפל וחטא - אם יקבל עליו ללמוד חוק ולא יעבור ייצא מכל הרע שנדבק בו.

וכן לקבוע סדר בלימוד ספרי רבינו הק' וספרי תלמידיו שהם הנחמה הגדולה לנפשות ישראל, ולהתחזק גם כן בלימוד "חוק לישראל" שהוא לימוד יקר לנפש האדם, לנרנח"י שלו, ואף כשאינו מבין הוא תיקון גדול, כפי שגילה האריז"ל.

ובכל אופן, לא עליך המלאכה לגמור ואין אתה בן חורין להיפטר ממנה. בפרט עכשיו בימי החורף, וביותר בשנה הזו שהיא מעוברת, שיש לנו חודש נוסף, והם ימי הזריעה והצמיח.

ועיקר כתרה של תורה, כתב הרמב"ם ז"ל, שהוא בלילה. ואמרו צדיקים כי בשמחת תורה מקיפים את התורה כשהיא סגורה, לרמז על כך שהשמחה בתורה לא תלויה בכמות הלימוד אלא במהות החיבור בין היהודי לתורה. אולם בוודאי שבמשך השנה, אחרי שכבר התוודענו לסוד החיבור הבלתי תלוי של היהודי עם התורה, יחפש היהודי כיצד יזכה גם לפתוח את התורה ולהגות כפי יכולתו.

ועל התורה נאמר "תורת ה' תמימה משיבת נפש", ואמר ע"ז הבעש"ט הק' שכמה שחידשו בתורה היא עדיין תמימה, כאילו לא נגעו בה עדיין.

ובעזה"י ע"י עסק התורה נזכה לגאולה הפרטית והכללית, אכי"ר.

בִּזְכוּת נֵר תָּמִיד
הַדּוֹלְקִים בְּשֶׁמֶן־זַיִת,
נְצוּלִין מִגְּזֵרַת שְׁמָד
(ספר המידות)

שותפות בהדלקת נרות בשמן זית על ציוני הצדיקים במירון, צפת, ובעוד עשרות ציונים ברחבי הגליל
חייגו עכשיו:
053-4185800 (דוד)
או 053-3123964 (משה)

ניתן לקחת זכות גם דרך נדרים פלוס
קופת "צדקת רבי אלעזר בן פרתא"
קוד קופה – 7513
או בטלפון: 03-7630585

שותפות בהדלקת נר תמיד –
ההשתדלות שלי
לבנים צדיקים וטהורים

◆ התעלות וחיזוק לנשות החיל ◆

בחודשים האחרונים, בסייעתא דשמיא מופלאה ולאחר שלוש שנות עשייה, אנו עדים לשיא של פעילות מבורכת. שרשרת אירועים מרוממת שהתחילה בנופש מיוחד בן יומיים עבור 115 נשות אברכים ובני תורה בתחילת חודש אלול. יומיים גדושים בתוכניות מושקעות, שהפיחו כוח וחיזוק רוחני, ופתחו אור בדרכו של רבינו הקדוש בקרב בתיהם של בני התורה.

◆"טיסת אגדלך" ◆

בהמשך החודש, לקראת ראש השנה, יצא לפועל מיזם "טיסת אגדלך". עם פתיחת ההרשמה המוקדמת - הוענקה הנחה מיוחדת מטעם חברת "נתיבים טורס", ובשל הביקוש הרב והאיכות התורנית של הציבור - אברכים ויראי ה' בעלי מכשירים כשרים - נסגרה ההרשמה כבר בראשית חודש אלול. הנסיעה כולה התאפיינה באווירה מרוממת, דיבוק חברים ושמחה של מצווה, בליווי משפיעי ורבני הארגון.

◆ מתחם האש"ל ◆

גולת הכותרת היא כמובן מתחם האש"ל המיוחד, אשר סיפק תחת קורת גג אחת: לינה, אכילה ושתייה בהרחבה ובישוב הדעת לכמאתיים אברכים ובחורי חמד. פינת הקפה והמזונות פעלה 24 שעות ביממה בשפע רב, והלובי היה מלא בלומדים שחטפו לימוד משותף או שיחת חברים נלבבת. במשך סעודות היום טוב, נאמרו דברי תורה מופלאים מפי רבני הארגון, והשמחה, השירה והריקודים שהשתלבו בין הסעודות לא ניתן לתאר במילים. בסעודות המושקעות השתתפו אברכים רבים, ראשי כוללים ומרביצי תורה מכל רחבי הארץ ואף מחו"ל, שהביעו את התפעלותם מהשפע והסדר המופתי, לצד האווירה המרוממת "וגילו ברעדה". אמת מה נהדר היה המחזה, לראות ולחזות בפלא הגדול: אברכים שמוצאים מקום להתגדר בו, חלקם הגיעו אומנה זאת הפעם הראשונה, יושבים יחד באהבה, מתוך תחושת שייכות ועין טובה, ומלקטים בהתרגשות רבה עצות ודרכי התחזקות ממעיינותיו של רבינו, בסמיכות לציונו הקדוש, ביום גנוסיא דמלכא, יום המלכת מלכו של עולם.

תפילות ושיעורים ברוב עם

תפילות ראש השנה התקיימו בנעימות והתעוררות במתחם ייעודי בתוככי אוהל ענק ברחוב פושקינא, כאשר אל התיבה ניגשו חזנים מופלגים, וביניהם הרה"ג ר' עזרא בן שמעון שליט"א והר"ר יוסף ניצוצי שליט"א. כאשר זכינו בבעל תוקע מיוחד במינו - הרה"ח ר' אברהם מונסה שליט"א. בין התפילות נמסרו שיעורים מעמיקים מפי רבני הארגון שליט"א, כאשר משתתפים בהם - ציבור גדול משמנה וסלתה של בני התורה הספרדים מהארץ ומחו"ל.

◆ כנס ההכנה ומגזין "בחביבותא" ◆

בליל "זכור ברית" ערב ראש השנה, התקיים כנס ההכנה המסורתי של אגדלך, במתחם הענק "לחדש נעורי". האירוע נמשך משעות הערב המוקדמות ועד סמוך לחצות, בהשתתפות כ-350 איש שבאו לשמוע דיבורי התעוררות, ניגונים והכנה לקראת יום הדין. במקביל, הופיע וראה אור המגזין הייחודי "בחביבותא", שהופץ בתפוצה רחבה באומן וברחבי ארץ הקודש במהלך חודש תשרי.

◆ בית ההוראה 'אגדלך' ◆

מענה הלכתי מקיף ניתן על ידי בית ההוראה היחיד שפעל ברחבי הקיבוץ. דיינים חשובים השיבו לשאלות הציבור בזמנים מסודרים בערב החג ולפניו. אל בית ההוראה זרמו עשרות רבות של שאלות מכל גווני הקשת של משתתפי הקיבוץ. ישר כח לארגון "אוהלי צדיקים" ולעומד בראשה הרה"ח ר' ישראל מאיר גבאי שליט"א על שיתופי הפעולה ועל הארת הפנים בכל עניני בית ההוראה.

◆ הילולות ופתיחת "חבורות" לזמן חורף ◆

עם החזרה לארץ הקודש, וכניסתנו לימי חג הסוכות, נערכו הילולות מפוארות לכבוד רבינו בכל חבורות אגדלך ברחבי הארץ. ההילולות שולבו בסעודות כיד המלך ובשיעורי התחזקות מרוממים.

כעת, עם תחילת זמן חורף, מתרחבת הפעילות בהקמת "חבורות" חדשות לאברכים בערים שונות, שמטרתן חיזוק דרכי ההליכה בעצותיו של רבינו מתוך שייכות ואהבת חברים. הודעות מפורטות יפורסמו בקו "אגדלך".

◆ הכרת הטוב ◆

כאן המקום להודות למשפחות היקרות שטרחו ועמלו למען ההילולות, לפעילים המסורים שהקדישו מזמנם להצלחת הפעילות באומן ובקיבוץ מירון, ולכל התומכים והמסייעים לאורך כל ימות השנה. ישלם ה' שכרם ויזכו לבני, חיי ומזוני רוויחי, אכי"ר.

ניתן לתרום בטל' 052-714-0454 | בנדרים פלוס > קופת אגדלך | בנדרים פון (מס' ישיר) 0799698185 |
העברה בנקאית: בנק מרכנתיל, סניף 725, חשבון 0104936756, ע"ש אגדלך ברסלב
התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

הר"ר אפרים אגמי הי"ו לרגל שמחת הולדת בנו.
יה"ר שיזכו לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה

חבורת האברכים בירושלים
לרגל שמחת הר"ר יהודה ישראלי הי"ו בהולדת בנו בכורו למזל טוב

חבורת האברכים בגבעת שאול
לרגל שמחת הר"ר נחמן שמעון לוי הי"ו בהולדת בנו במזל טוב

הרה"ח ר' שמעון מנשה רביע שליט"א
לרפואת דוד בן שרה ושרה בת אפרת

הרה"ח ר' יוסף חיים חדאד שליט"א
לרגל אירוסי בנו עב"ג ממשפחת חבה בביתר עילית
יה"ר שיזכו לראות דורות ישרים ומבורכים

הר"ר מאיר שניאור הי"ו, לרגל שמחת הולדת בנו
יה"ר שיזכו לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה

קו 'אגדלך'
הודעות ועידכונים • שיעורים
חיזוקים קצרים • ייעוץ טלפוני מגדולי הרבנים
• שלוחת החבורות
02-313-75-56